

han ved flere Leiligheder paa en kraftig Maade har understøttet Ministeriet, har mod mig brugt flere Udtryk, der ere imødegaaede af den meget ærede Formand, og som jeg altsaa ikke skal bpholde mig videre ved. Den ærede Forslagsstiller har troet, at mine Uttringer vare en Følge af Ubetænsfomhed. Jeg maa dog tillade mig at vise dette tilbage, idet jeg skal erklære, at jeg har tænkt over, hvad jeg udtalte, førend jeg gjorde det, og dernæst skal jeg tilføie, at jeg ikke har tænkt mig Ministrene alene ligeoverfor Thinget, men jeg har tænkt mig de Forhold, hvori de paa mange Maader staae, og som jeg i det Hele taget maa ansee for yderst vanskelige. Naar der er yttret Forandring over, at jeg har kunnet finde noget Betænkeligt ved, at man forelagde Ministrene et simpelt Spørgsmaal, som de skulde besvare med Ja eller Nei, saa skal jeg tillade mig at oplyse, at, naar man spørger et Ministerium, om det vil foretage en Handling, der er uberegtiget, saa er dette et nærgaaende Spørgsmaal, som jeg godt kan forstaae, at et Ministerium ikke vil svare Andet paa, end hvad det allerede tidligere har svaret. Man skal vel ikke lade sig afholde fra at foretage de Forandringer, som man finder nødvendige paa Grund af, hvad Tiden maa medføre; men jeg troer, at der, naar Tiderne ere saaledes, som de nu ere, er en forøget Opfordring til at opfordre til noie at overveie, om der er tilstrækkelig Grund til at ønske Forandring, og om der er andre Personligheder, der kunne stilles iftedetfor. Det er om begge Dele, jeg har Tvivl, og hvorfor jeg ikke kan deeltage i Adressens Indgivelse.

Krabbe: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg antager ikke, at Thinget har Noget at erindre imod, at den ærede

Landsthingsmand faaer Ordet, uagtet han allerede har havt det 2 Gange (Nei!). Den ærede Landsthingsmand har Ordet.

Krabbe: Den ærede 2den Landsthingsmand fra Byen (Bardenfleth), som har den store Fortjeneste, at han har bidraget til Indførelsen af vor Constitution, men, som det forekommer mig, nu ikke synes saameget om en constitutionel Regeringsform, har atter og atter udtalt, at vi aldeles ikke kunde sammenligne vore Forhold med de engelske, at der der er 2 Partier, der staae ligeoverfor hinanden, og at disse Partier have Førere, til hvem Kronen kan henvende sig. Nu vil jeg gjerne indrømme, at der ikke her saaledes er 2 skarpt modstaaende Partier, men jeg maa dog bede den ærede Landsthingsmand at lægge Mærke til, at denne Motion er fremkommet fra en Mand i det andet Thing, en Mand, hvis fremragende Dygtighed er bekjendt, en Mand, som den ærede Landsthingsmand selv har arbejdet med i det samme Ministerium, en Mand, som ogsaa har havt en meget væsentlig Indflydelse paa den danske Grundlov. Hvad var da naturligere, end om det maatte behage Hans Majestæt at henvende sig til denne Mand, og troer den ærede Landsthingsmand da ikke, at han vilde være istand til at danne et Ministerium? Det forekommer mig derfor slet ikke, at der kan være nogen Vanskelighed ved at danne et nyt Ministerium. Jeg troer, at det er et Stræffbillede, at det er Ord, som man idelig og idelig hører, blot fordi det nuværende Ministerium synes ikke at ville give Slip paa deres Ministerportefeuiller, hvorved de, saa at sige, ville gjøre sig uundværlige; men jeg troer ikke, at det nuværende Ministerium er uundværligt.